

VAIDAVĪNA

PAR SAKOPTU LATVIJU

Aprīlī Vaidavā notika talka, kuras devīze pirmoreiz bija «Par sakoptu Latviju». Šķiet, katrs cieminieks to dien deva savu artavu gan kolhoza, gan ciema labklājībai un labstai.

Tāda devīze — pirmoreiz. Bet ko mēs saprotam ar šiem vārdiem?

Vai tā aprobežojas tikai ar sava sētšvidus sakopšanu?

Jā, tā mēs to laikam saprotam. Savu sētu un ciemata centru jau pašam ik dienas, un talkas reizē tāpat čaklu roku netrūka. Mēs protam panākt, lai nevienš viesis neaizbrauktu no Vaidavas, neuzslāvējis mūsu tīrības mīlestību un kārtību. Taču aizvien biežāk rodas sajūta, ka izrādāmie un iekuļojami. Vai varam runāt par sakoptību, ja mūsu domās un savstarpējās attiecībās vēl tik daudz dražu un netīrības? Ja skatīšanās uz otru cilvēku ar aizdomu pilnām acīm reizēm kļūst par normu, ja ar mierīgu sirdi varam līdz cilvēku turēt aizdomās kā zagli vai blēdi? Vai tā ir sakoptība mūsu sirdīs, ja nekādā puļņu mums nesagādā izart ceļu uz lauku māju, kur mīt mūsu pašu kolhoza vecie ļaudis? Vai tā ir industrializēta lauksaimniecība vai vienkārši netikumība? Tā jau gan ir — cik tad nu bieži viņiem to ceļu vajag! Labi ja reizi pāris nedēļas izkust no mājas. Ciematā — tur gan Tur jābūt gludam asfaltam, kas neput, mūsu ikdienas gaitās ļoņojot...

Vāji vīri tīrumā neder

Sobrid, kad jūs saņemat «Vaidaviņu», sešas darbi jau iet uz beigām. Par dabas untumiem šopavasars sūdzētājs būtu grēks. Jau aprīļa trešajā diena mūsu smilšainās sākām kultivēšanu. Taisnību sakot, it kā sākām, jo vajadzīgā tehnikā vēl nebija sagatavota darbam. Tāpēc pirmie jausmāmes zemes apstrādes rezultāti ir pierakstīti 5. aprīlī, kad darba kārtība tika savests pirmās traktors un kultivators. Masveidā augsnes irināšanu sākām tikai 10. aprīlī.

Grāudaugu sēju uzsākām 12. aprīlī un atkal dienējām neiztikām bez tehniskām kļūmēm. Tālākajā cēlienā gan darbs normalizējās.

22. aprīlī sākām dēstīt kartupeļus. Uz lauka izbrauca viens augstāzrāģāts KCM-4 tipa stādītājagregāts. Būtu jau laidūši vaģa arī otru mašīnu, bet te at-

Vai tikai ārišķības un vēsais aprēķins nesāk mūsos ņemt virsroku pār cilvēcisko? Vai neesam savām sirdīm un prātiem pārāk atvēlīgi ļāvuši visur pirmām kārtām skatīt izdevīgumu un materiālu ieinteresētību? Šķiet, tā tas ir un, kamēr netaps citādi, mūsu kājas grims pašu dubļos, mūsu tīrumus nomāks nezāles un mūsu kopu darbs nenesis gaidītos augļus.

Tagad pieņemts par darbu tik gari un plaši priest, ka reizēm netiek skaidrībā — vai vispār vērts ķerties klāt. Vai gan latviešu zemnieks agrāk bija jāpārlecina, ka tas vai cits darbs ir jāpadara? Tolaik par kārtīgu saimnieku sprieda pēc viņa zirga spalvas spīduma, pēc aizjūga un ratiem, pēc druvu līdzenuma. No tā vēl palicis teiciens: — Laid kaut cepuri pārlī Lūk, sakoptība kā goda mērs.

Vai nav pienācis pēdējais laiks atpazīties un, tāpat kā maizi un ūdeni, mūsu ikdienai atgriezt ne mazāk nepieciešamo darba tikumu un savstarpēju cilvēciskumu? Bez šīm lietām mēs neredzēsim savu Latviju sakoptu ne rit, ne vēlāk. Tad arī sauklis «Par sakoptu Latviju» vairs nebūs vajadzīgs, jo sakoptība ienāks mūsos caur katru tikumisku domāšanu, kas no telks cilvēka cienīgu uzvedību un darīšanu.

Redkolēģijas vārdā
JĀNIS BALODIS

kal cita vaina: tās «pilots» N. Sprangelis bija tā saguris, ka tai sestdienā darbā nejaudāja ierasties. Trakākais, ka šādi «slābuma» brīži, it sevišķi pievakarēs, gadās ne jau viņam vien. Tas stipri vien gausnāja pavasara darbu gaitu. Kamdēļ gan «Vaidavas» brašajiem vīriem šai pavasarī tik vārga veselība?

Skaidrs, ka pienācis pēdējais laiks sapentties. Gan tiem, kas strādā, gan tiem, kuri nejaudā pudelītes spēku pievērt. Jaspēmas, lai pavasara darbiem pieliktu punktu bez «astilēm».

Agronomiskajam dienestam no konsultantiem un skumju faktu konstatētājiem būtu jāpārņem par lauku darbu organizētājiem un principiāliem vadītājiem.

MODRIS KARSELIS,
galvenais dispečers

ŠOMĒNES VAIDAVĀ

20. maijā pulksten 19

Valmieras drāmas teātra izrāde «Mīlēšanās»

26. maijā

Kolhoza «Vaidava» apsejību svētki

Ražots mazāk, maksāts dārgāk

1988. gads kolhozā bija raksturīgs ar ražošanas rādītāju pasliktināšanos. Lauksaimniecības bruto produkcijas ražošanas apjoms pret iepriekšējo gadu ir samazināts par 8,5 procentiem, bet rajonā vidējā produkcijas ražošanas apjoma samazinājums ir 1,4 procenti. Krietni esam kritušies augkopībā, kur slūdežums sastāda 6,7 procentus (rajonā — 3,1). Lopkopībā iznāk minus 3,4 procenti (rajonā — 0,6).

Lielāko produkcijas apjoma samazinājumu graudkopībā radījis graudaugu un kartupeļu ieguves plāna neizpilde. Lopkopībā nav panākta liellopu gaļas un cūkgaļas izaudzēšana plānotajos apjomos.

Sai gadā esam daļu zemes atdevuši zemnieku saimniecībām, bet tas nenozīmē, ka varam arī mazāk ražot kopsaimniecībā. Pat otrādi: plāni ir nedaudz lielāki. Lauksaimniecības bruto produkcija jārāž 3 miljoni 642 tūkstošu rubļu vērtē. Tas ir par 19 tūkstošiem rubļu vairāk nekā pērn.

«Vaidavas» nodrošinājums ar resursiem, salīdzinot ar rajona vidējām rādītājiem, ir ievērojami labāks. Lauksaimniecības nozīmes pamatlīdzekļi — 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ir 229,9 tūkstoši rubļu. Rajonā vidēji — 214 tūkstoši rubļu. Arī darbaspeka bagātība mums ir augstāka par vidusmēru: «Vaidavā» — 14, rajonā — 11 cilvēku uz 100 ha lauksaimniecības zemes. Tātad labākas iespējas ir labāk jāizmanto. Tie varētu būt mūsu rezerve, jo ir lietas, kuras mainās kolhozniekam par sliktu neatkarīgi no viņa griešanās vai negriešanās. Kaut arī augkopības bruto produkcija nav sarazota 1987. gada līmenī, tā izmaksājusi par četriem tūkstošiem rubļu dārgāk. Ar cenu pacelšanu mūs «piespieduši» rādītāji, kas gatavo minerālmēslus: gadā tas iznāca «plus 19 tūkstošis par 80 labumu vien. 71 tūkstošis aizgāja par kūdru, kas iepriekšējās gados tika apmaksāta ar valsts dotācijās līdzekļiem. Pozitīvā

Pavasaris mūsu Vaidavā atkal atnesis vairākas priecīgas vēstis. Pati vērtīgākā un priecinošākā ziņa ir trīs jaunu vaidaviešu nākšana pasaulē. 22. martā piedzima Artūrs Kleins, 25. martā — Zane Tīlta un 12. aprīlī — Lāsma Džeriņa. Visu cieminieku vārdā sveicam laimīgos vecākus un vēlam, lai mazuļi iemil savu vienīgo Dzimteni!

APSVEICAM!

1989.
gada
maijs

ZEMNIEKU SAIMNIECĪBAS MŪSU CIEMĀ

No pērnās vasaras, kad Latvijā sākās atmodas laiks, Vaidavā sākām runāt par zemnieku saimniecību radīšanu. Kaut arī mūsu kolhozs nav slikti kopsaimniecība ne Valmieras rajonā, ne Latvijā (tieši otrādi — esam mūsdienīga saimniecība), tomēr lauksaimnieciskās produkcijas ražošanas tālāka palielināšana notiek lēni. Iespējams, ka sasniegts maksimālais, ko kolhozs pašreizējos apstākļos var dot. Proti, graudaugu ražība bunkura svarā — 25—35 cmt no hektāra, piena izslaukums — ap 4000 kg no govīm. Tas viss panākts ar samērā lielu strādājošo skaitu — 14 cilvēki uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes. Te neskaitām skolēnus, studentus un citus talcīniekus, kas «Vaidavā» dažkārt palīdz. Tālāk kāpināt lauksaimniecisko ražošanu kopsaimniecībā, manuprāt, traucē sekojoši iemesli: kolhozā strādājošo attieksme pret darbu bieži ir vienaldzīga, pavirši izturamies pret tehniku, lopiem, ražošanas objektiem un saimniecības bagātībām vispār. Tādos apstākļos pilnveidot darba organizāciju ir grūti. Saimniecības teritorija ir samērā liela. Tālu jāvadā gan tehniķa, gan cilvēka. Strādājošie braukā no dzīves vietas uz darbu, no viena darba uz otru, no darba uz pusdienām un atpakaļ u. c. Ne sevišķi atbildīgi tērējam energoresursus. Uz turam lielu administratīvo aparātu. So visu iegāstun dēļ uzskatu, ka tālāka attīstība kolhozā nerītēs strauji, tā var apstāties.

Apsverot visu te minēto un vēl citus argumentus, esam nonākuši pie secinājuma, ka izeja varētu būt meklējama zemnieku saimniecības, kas Latvijā pastāvēja līdz 1949. gadam. Šodien tas sevi parāda un pierāda zemeļņu kaimiņu zemes Somijā, Zviedrijā, Dānijā, Norvēģijā un citur. Tur klimatiskie apstākļi un reljefs ir līdzīgi un varbūt pat sliktāki nekā Latvijā. Bet lauksaimnieciskās ražošanas efektivitāte ir daudz augstāka. Kādi 6—8 cilvēki uz 100 ha lauksaimniecības zemes vāc 40—50 cmt graudu no ha. Piena izslaukums ir 5000 līdz 6000 kg. Parasti 40 ha saimniecības tur aprūpē 2—3 cilvēki.

Tas viss izdodas tāpēc, ka zemnieku saimniecības ir pavisam citādas ražošanas attiecības. Veldojas pavisam cits zemes saimnieks ar krietnu attieksmi pret zemi, lopiem un visu citu, kas ir viņa īpašums.

Vaidavā šīs sakarības saprot arvien vairāk cilvēku. Un tāpēc pie mums jau ir 20 ģimenes, kas šopavasars sāks strādāt savās zemnieku saimniecībās. Perspektīvakme man šķiet tādi saimnieki kā Valdis Zariņš (viņa kūti būļļi jau barojas), Indriķis Supe, Andrejs Bērziņš, Viesturs Paltiņš, Andrejs Miķelsons, Modris Opmanis, Jānis Opmanis, Eduards Opmanis un vēl daži.

Sis 1989. gada pavasaris ir jauno saimnieku pirmais pavasaris, un tas būs ļoti grūts. Trūkst pieredzes, trūkst tehnikas, trūkst būvmateriālu un daudz kā cita. Nav vēl pat ista likuma par zemnieku saimniecībām. Bet ir griba un liela apņēmība strādāt ja jaunam, būt saimniekam savā saimniecībā. Strādāt uzreiz no rīta, pārķāpnot savas mājas sliekšni. Negaidot ne rīta autobusu uz darbu, ne attiecīga priekšnieka ideju un pavēli par darba sāksanu. Negaidot, kad kāds cits darāmo izkārtos. Vakaros vairs nebūs zagšus jālietojas pulkstenī, sak, vai tikai paspešu laikus mājās, lai apkoptu arī savu saimniecību. Darba diena beigsies tad, kad pašu ielānotais darbs būs ļoti padarīts, ļoti apkopti un lauku sēta grims klusa, majiģa ģimenes svētkuma piestrāvotā mierā.

Saprotams, ka darbs saimniecīkme nebūs ne viegls, ne romantisks. Būs agri rīti un vēli vakari, netrūks daudz dažādu rūpju. Bet būs arī liels gandarījums par padarīto, ar leiku nāks materiāli labklājība. Galvenais, šais sētās augs jauna paaudze ar darba tikumu un daudzām citām cilvēciskām īpašībām, ko vislabāk var ielaudzināt lauku sētā. Lai atceramies kaut vai to, ka mūsu tautas dižākme mākslinieki arīdzen nākuši no lauku saimēm.

Būs arī atpūtas brīži, svētdienas un svētki, jo, saimnieki būdams, savu laiku katrs plānos pats.

Pats galvenais — būs apziņa, ka viss sarūpētais paliks kā pamats bērniem, ka viņiem nevajadzēs savu dzīvi sākt no gala un steigties pēc laimes kaut kur pašā pasaulē.

Protams, ne katrs saimnieks, ne katra ģimene to spēš izturēt. Dažs varbūt būs spiesti atteikties no tāda dzīves veida. Ne katrs, kurš dzīvo Vaidavā, vispār būs gatavs piekrist kļūt par saimnieku. Tāpēc būs daudz arī tādu, kuri dos priekšroku dzīvei kopsaimniecībā. Tāpēc būs daudz arī turpmāk pastāvētu kopsaimniecību, kurai tāpat jāmeklē savas rezerves, savas iespējas, lai varētu ražot vairāk un labāk. Ta tam ir jābūt, ja gribam pārticīgi un labi dzīvot mūsu Vaidavā, mūsu dzimtajā Latvijā.

DZINTRA ULMANĒ,
galvenā ekonomiste

VILHELMS BRAUNS

MĒRĶI VIENI, DOMAS DAŽĀDAS

Kolhoza partijas pirmorganizācijas sapulce aprīlī bija komjaunatnes pirmorganizācijas darbības apspriešanai un sadarbības ceļu meklēšanai. Katra no šīm sabiedriskajām organizācijām — komunisti un komjaunieši — darbojas aktīvi, taču katrā pati par sevi, un šodienas apstākļos — tas vairs neder. Acmredzot ir jāizskaidro tā prakse, ka VLKJS pirmorganizāciju saimniecībā atceramies vien tad, kad jāveic kāds neprestīžs darbs, jo ceļam uz jaunatnes entuziasmu. Iespējams, ka tieši šī attieksme ir radījusi samērā zemu sabiedriski politiskās aktivitātes līmeni laikā, kad Latvija ceļas jaunai dzīvei.

Ar pasivitāti un vienaldzību sīrgst arī kolhoza partijas pirmorganizācija. Kā gan lai citādi izskaidro fakti, ka sapulces sanāktīkai nedaudz vairāk par pusi komunistu? Aprīļa sapulcē neiznāca pat puse lemtiesīgo biedru. Protams, tam ir savi objektīvi iemesli, jo ceturtdaļa PSKP biedru pie mums ir pensionāri, gandrīz trešdaļa pirmorganizācijas locekļu strādā pēc gabaldarba apmaksas un tāpēc sapulces darba laikā atzīst par nepieņemamu. Droši vien vajadzētu pārcēlties uz brīvo laiku, bet vai tadā gadījumā ieradušos nebūs vēl mazāk?

Bet tagad — pie lietas. Atklājuma sapulcē, pēc L. Gornostajas iero-

sinājuma, runāja komjauniešu sekretārs Dz. Liepiņš. Viņa teiktā izskanēja rūpe par attieksmi pret jaunleju aktivitātes izpausmēm tehniskajos sporta veidos. Vai to būtu vainojama birokrātijā vai tautpībā? Jauniešu motopulciņa izveidošana netiek atbalstīta, jo līdz ar to klusajā Vaidavā ienāks troksnis un būs jāmeklē vieta mototrasei.

Komjauniešu vadītājs uzskata, ka sava nostāja kā komjauniešiem, tā komunistiem vairāk jāapliecinā tiešajā darbā. Viņš domā, ka nav vajadzīgas regulāras sapulces, kuras noorganizēt šodien nevar, jo komjauniešu inertums ir grūti pārvarams. Dz. Liepiņš ierosināja vairākas vēra gemamas lietas, kuras naktos apdomāt: organizēt darbus ar brīvu svētdienu arī kampaņveidīgo lauku darbu laikā, nodrošināt ēdnicu ar pašaudzētiem kartupeļiem, dārzeņiem un konservētiem zaļumiem visu gadu. Ka tādas iespējas mums ir, to zina visi. Pierādījumu var rast kaut vai palīgskolās ēdnicā.

Izbrīnu izraisīja Dz. Liepiņa viedoklis par piedalīšanos veco lauku sēpīte. Sekretārs bija nobažījies, ka jaunatnes nesavtīgo palīdzību varētu izmantot kāds nejaūšs rādā gabals...

Komunisti L. Bušs uzskata, ka VLKJS biedri ar savu darbošanos it kā iesūdz vien pašī sevī un ne-

parādās kā sabiedriskā organizācija, kurai būtu sava attieksme pret Vaidavā, rajonā un visā republikā notiekošo. Jauniešos jūtama nostādne: es labi strādāju un labi nopelnu, ko no manis vēl gaidīt?

Kolhoza priekšsēdētājs L. Milenbergs teica, ka jautājums par svētdienas svētīšanu varētu būt atbilstošs, ja vien steidzami darbi tiktu savlaicīgi padarīti (manuprāt, savlaicīgi iesākti. — J. B.). Priekšsēdētājs izteica neizpratni par jaunatnes gausumu sabiedriski politiskos pasākumos. Piemērs ir kaut vai 25. marta pasākums. Kas attiecas uz sportu, L. Milenbergs ieteica izdarīt iecerēto līdz galam, nevis atstāt skaislu ideju līmenī. Diemžēl arī mākslinieciskā pašdarbība ir palikusi ārpus jauniešu uzmanības: kori trūkst viru balsu, iztīk jauniešu deju kolektīvus. Interesu zudums draud ar nodzēšanu, jo pieaug alkohola lietošanas gadījumi darba vietās.

Arodkomitejas priekšsēdētāja A. Bērziņa meklēja cēloni šai jaunatnes neizpratņai pasivitātē. Viņš prāt, viens no cēloņiem, kāpēc jaunle neceņš "neko mainīt ne apkārtējā vidē, ne darba organizācijā, ir tas, ka ir gadījumi, kad speciālisti un kolhoza vadība pārmetumus nepieņem un tulīti pat atspēlē atpakaļ kritizētājiem. To pa-

šu, starp citu, runāja komjaunieši savā biroja sēdē. Kurš gan no mums ir tāds, kam nav savas «tuls»?

Aktīvi debataje priekšsēdētāja vietnieks G. Pīrāgs. Viņš atbilstes maņas atslēgu saskata zemnieku saimniecībās. Tur nav nedz bīdāmo, nedz slumjamo, jo cilvēks strādā savā labā. Pret izteikto ierosinājumu likt lietā savas zināšanas un izveidot arī kolhozā tādu saimniecības modeli, kur attieksmi pret darbu noteiktu ekonomiskā interešētība par galaproduktu, nomainot sevi izsmēlušo algāžu sistēmu — izcenojumus, G. Pīrāgs izturējās noraidošs. Lūk, partijas pirmorganizācijas sekretārs nesot tiešs dot vadītā norādījumus saimniecisku jautājumu risināšanā.

Te nu būtu vieta piebilst, ka viens no vissvarīgākajiem partijas pirmorganizācijas uzdevumiem ir organizēt darbā jauniešu ekonomiskās un sociālās attīstības jautājumu risināšanai, kā arī vadīt progresīvās pieredzes ieviešanu ražošanā. Vai spēšim sasniegt cerēto brīvas un neatkarīgas valsts statusu, ja saimnieciskos pa vecam? Par to ir jāšaūbas. Tādēļ vēl neizprotamāka ir G. Pīrāga vēlēšanās gaidīt brīvprātīgos no apakšās, kas vēlēšies grozīt iesakstējušās darba formas kolhozā. Manuprāt, speciālisti tieši tādēļ ir katrs savā vietā, lai meklētu, piedāvātu un pārliecinātu par jaunām saimniecības formām, kuras balstītos uz tiešu darba da-

ritāja ieinteresētību sava veikuma iznākumā.

Republikai nebūs iespējamas saimnieciskā aprēķina attieksības ar kolhozu, ja katrā tā struktūrvienībā nedarbosies pati par sevi kā saimnieciskā aprēķina vienība.

Sapulcē, kura sākas it kā lenām un negribīgi, pirms lēmuma izstrādāšanas bija jau aizrautības pilna. Nolemām līdz gada beigām izstrādāt jaunu kolhoza ekonomiskās attīstības koncepciju. Tāpat tika nopriests, ka jānoskaidro trūkumu cēloni ēdnicā un, iesaistot VLKJS biedrus, tie jānovērš. Arī veco lauku sēpītei vēlama sistematiska uzmanība. Kaut arī juridiski šos lēmumus balsotāju trūkuma dēļ nevarējām pieņemt, es ceru, ka nebūsim formalisti un sāksim strādāt pirms nākošās sapulces, kas šo projektu izvērtēs «de iures».

Pašas sapulces beigās izskanēja dažas domas par šī saieta lietderību. Dz. Liepiņš, cerēdams saņemt atbildes uz daudziem konkrētiem jautājumiem, bet neizjutot ipašu vēlēšanos apgrūtināt sevi un citus komjauniešus ar kādu reālu sabiedrisku darbu, pateica skaidri un gaiši: «Ar jums labāk neielasties!» Citi sanāksmes dalībnieki uzskatīja, ka domas apmaiņa ir vajadzīga, jo norobežošanās ved uz neizpratni un aizspriedumiem vienam pret otru. Tikai atklātā diskusijā iespējams to pārvārt.

JANIS BALODIS, partijas pirmorganizācijas sekretārs

Par Jūsu lopīņa veselību

Somēnes pārbaudīsim visus individuālā sektora lopīgus, lai noskaidrotu, vai tie nesīrgst ar leikozu, brucelozu un tuberkulozi.

Pirmajā iecirknī pārbaude notiks 15. maijā. Dienu vēlāk —16. maijā — strādāsim otrajā iecirknī.

Attiecīgi pa iecirkņiem — 17. un 18. maijā — potēsīm suņus pret trakumsergu.

Ka liellopu, tā suņu pievešana šim procedūrām ir obligāta un nav atkarīga no tā, cik jums pašiem savs lopīņš šķiet vesels, vai arī —cik žēl to pakļaut šīrces adatas sāpēm. Tāpēc norādām laikus, kur un cikoms minētajos datumos ceram sagaidīt jūsu mājdzīvniekus.

I iecirkni	II iecirkni
Centra fermā — 8,30	Mazšķirbās — 8,30
Celtņiekos — 9,00	Vaidavā — 9,30
Stoķos — 10,30	Lauros — 10,00
Robežniekos — 11,00	Austrīpos — 10,30
Caucos — 11,30	Ievīgās — 11,00
Anulps — 12,00	Strakdos — 12,00
Zibēnos — 13,00	Lābēnos — 13,00
Bulīnos — 13,30	Druļos — 13,30
Struķnos — 14,00	Podzēnos — 14,00

Veterinārie darbinieki

PAVASARA DARBI LIDZ 12. MAIJA RITAM

Kultura	Platība (ha)	Izpilde (%)
Vasarāji	550	76
Kartupeļi	130	100
Bietes	35	100
Lini	15	27
Graudaugi	360	93
Kukurūza	10	10

MODRIS KARSELIS, galvenais dispečers

Kam piešķīra dzīvokļus?

VALDES SEDE 1989. GADA 6. MARTĀ

- Karavajeva Emilijai — Parka ielā 18, dz. 24
- Rudzītei Vairai — Parka ielā 18, dz. 22
- Sprangelel Aijai — Parka ielā 16, dz. 20
- Plūmei Maldai — Gaujas ielā 12, dz. 1
- Cepītei Ingridai — Skolas ielā 6, dz. 10
- Zentīnam Ūldim — Parka ielā 18, dz. 5
- Serģim Egīlam — Gaujas ielā 10, dz. 3
- Lukīnai Marījai — Parka ielā 18, dz. 21
- Veidem Jānim — Parka ielā 2, dz. 2
- Kalniņai Aldai — Gaujas ielā 14, dz. 5
- Treijam Jānim — Gaujas ielā 14, dz. 1
- Zīzinam Timofejam — «Celtņieki»
- Vilnerei Sandrai — Parka ielā 18, dz. 9
- Kalniņai Solvitai — Parka ielā 18, dz. 17
- Motarīkīnai Anitai — Parka ielā 16, dz. 16
- Udalovam Vladimīram — Parka ielā 18, dz. 10
- Kleinei Marītai — Parka ielā 18, dz. 7
- Rullim Jānim — «Gribēši»
- Puriņam Andrejam — Parka ielā 16, dz. 17
- Švernam Modrim — «Zvīguri»
- Maļņovskim Jānim — «Antonī»
- Ozoliņai Ligai — Parka ielā 16, dz. 14
- Bērziņam Aivaram — Gaujas ielā 8, dz. 1
- Jansonam Aivaram — Parka ielā 18, dz. 18
- Mīķelsonei Andai — Gaujas ielā 10, dz. 4
- Jenertam Andrejam — «Noras»
- Ozoliņai Inārai — Parka ielā 16, dz. 18
- Jegeram Edgaram — «Jaunoziļi»

SANDRA VILNERE, kadru inspektore

SVARA PIEAUGUMS NOBAROJAMĀM COKĀM

Vēlējais diennakts pieaugums gramos	Vēlējais diennakts pieaugums gramos				Vēlējais diennakts pieaugums gramos
	no gada sākuma	vai — ar 1988. g.	martā	vai — ar 1988. g.	
					Vēlējais diennakts pieaugums gramos
Kalniņš Raimonds un Zaskēviča Pelageja	515	+35	546	+39	415
Serģis Egils	425	-61	525	+2	-

NOBAROJAMO JAUNLOPU KOPEJU DARBA REZULTĀTI

Valstij pārdoti jaunoļpi	Diennakts vēlējais pieaugums gramos				Vieta		
	skaitis	dzīv. svārs	no gada sākuma	vai — ar 1988. g.			
Lūse Ilze	—	—	714	+155	747	+225	4.
Jansons Arnolds	—	—	815	+43	901	+104	1.
Osvālds Viktors	15	459	729	-118	939	+18	3.
Kalniņš Agrijs	14	472	516	-175	548	-53	6.
Cekule Anna un Kušķis Dainis	22	475	732	+51	675	-25	2.
Mastjanica Regina un Mastjanica	22	478	560	-41	598	+9	5.
Vladislavs Saimniecībā	95	454	640	-39	670	-18	-

PIENA RAŽOŠANĀS GAITA

Bruto produkc. kg	+ vai — pret 1988. g.		Izslaukts no vienas govīs	+ vai — pret 1988. g.		Vieta
	+	-		+	-	
Karavajeva Emilija	26774	-1058	898	+15	5.	
Grišjāne Ilga	21892	-9953	732	-319	16.	
Kokarēviča Rudīte	24608	+1186	870	+73	8.	
Brieži	73274	-9825	834	-76	III	
Plūme Malda	38608	-10568	712	-205	18.	
Rožānska Biruta	45082	-2007	922	-20	4.	
Centrs	83690	-12575	812	-177	IV	
Kokarēviča Aina	44151	-265	1013	+43	1.	
Gasparēviča Jelena	39952	-3516	791	-75	13.	
Štaše Skaidrite	43396	+3153	843	+43	10.	
Štaše Sarmīte	41196	+145	924	+14	3.	
Ciruļi	168755	-423	888	+5	1	
Paula Anita	21712	+77	822	-7	11.	
Izaja Astrīda	20793	+3184	889	+182	7.	
Šneiders Aleksandra	22670	-718	986	-31	2.	
Trofimova Raita	19597	-2731	806	-91	12.	
Lapsiņš Modris	17760	-2930	734	-53	15.	
Mīķelsons Atis	22240	+1546	855	+46	9.	
Podzēni	124772	-1359	846	+8	11	
Novika Enarīta	20472	-6780	696	-182	19.	
Miljanēja Ināra	16503	-3879	655	-58	20.	
Vaidava	36977	-10639	677	-122	VI	
Kleina Dzintra	11137	-7550	608	-265	21.	
Bute Inese	16756	-2729	772	-50	14.	
Pelmane Ruta	19648	-1134	893	+68	6.	
Androns Anatolijs	13685	-2298	603	-98	22.	
Mazšķirbās	61225	-13710	722	-84	V	
Saimniecībā	563612	-52974	818	-36	-	

ATAUDZEJAMO JAUNLOPU KOPEJU DARBA REZULTĀTI

Vēlējais diennakts pieaugums gramos	Vēlējais diennakts pieaugums gramos				Vieta
	no gada sākuma	vai — ar 1988. g.	martā	vai — ar 1988. g.	
					Vēlējais diennakts pieaugums gramos
Uļaseviča Ruta	854	+86	896	+100	1.
Darva Daina	828	+41	904	+9	2.
Caps Taiga un Caps Mihails	594	-120	667	-145	4.
Jansons Arīja	541	-2	831	+34	5.
Jegere Skaidrite	800	-155	767	-99	3.
Burdovs Aleksandrs, Gāilīte Inta un Gāilītis Edgars Saimniecībā	535	-55	506	-113	6.
	525	-41	677	-51	-

SIVENU IEGUVE

Iegūti sivēni	+ vai — ar 1988. g.		Vēlējais skaits metienā	Nodoti sivēni audzēšanai	
	+	-		skaitis	dzīv. svārs kg
Sverna Rāisa un Sverns Modris	341	+164	7,9	253	23,2
Sirsniņa Valentīna un Sirsniņš Gunārs	316	+80	8,3	194	20,8